

2633 Den Beh. af Lovf. om Stempelafg. af Pengeseffeter i Forb. af Verestemplet. 2634

Dokumentet stemplet ved at henvende sig til en Mægler, men det behøver man ikke engang, thi den Paagjældende kan selv gjøre det. So flere man udstrækker Ansvar til, so flere Personer man gjør interesseret i, at Bøden betales, desto flere vil der ogsaa findes, som vilde være ret villige til at paaklæbe Stempelmærke, og at give den fornødne Antidatering, men det er mig ikke ganske klart, at en saadan Antidatering virkelig skulde være nødvendig for at bevirke Frigjørelse for Ansvar. Udvalget har foreslaaet et nyt betryggende Tillæg, nemlig dette, at „den, der paaberaaber sig, at der ikke er hengaaet 6 Uger, efter at et anholdt ustemplet Dokument er indkommet her i Landet, maa godtgjøre dette eller dog oplyse Omstændigheder, som gjøre det antageligt“, men Forudsætningen for Anvendeligheden af denne Bestemmelse er jo, at Dokumentet foresindes ustemplet hos Vedkommende. Naar han altsaa paaklæber Stempelmærket Dagen iforveien og forshuer det med denne Datum, saaledes at Dokumentet fremtræder som stemplet, kan denne Bestemmelse, saa vidt jeg skjønner, ikke anvendes. Den særlige Bevisbyrde, der skal paahvile Shændehabereren, vil altsaa ikke kunne paalægges ham, thi det er dog indlysende, at det Dokument, der saaledes er blevet forshuet med Stempel, Dagen forinden det foresindes af den Autoritet, som skal iagttage Overholdelsen af Stempellovgivningen, kan have været i den Paagjældendes Besiddelse i mange Aar. Efter min Opfattelse vil det i Realiteten være høist undtagelsesvis, at det vil kunne lykkes at ramme Lovens Overtrædere, og naar den Fare, man udsætter sig for, bliver overmaade ringe og fjern, frygter jeg, at heraf atter vil følge, at Loven i stort Omfang vil blive tilfidesat. Jeg skjønner ikke, hvorledes Ansvar for Overtrædelser vil kunne gjøres gjældende, undtagen naar en Mand taber sine Obligationer paa Gaden, og de komme i Politiværdighedernes Hænder, eller naar de foresindes i Boer, og i sidste Tilfælde vil det væsentligst kun kunne

gøres gjældende, naar offentlig Skiftebehandling finder Sted, thi det tør ikke antages, at de private Arvinger vilde være meget tilbøjelige til at underkaste sig det Ansvar, som følger med Lovens Overtrædelse. Hvis det imidlertid er Tilfældet, at Ansvar i Hovedsagen kun kan gjøres gjældende i Dødsboer, naar offentlig Skiftebehandling finder Sted, indtræder der en lidet tiltalende Ulighed mellem de Boer, hvori offentlig Skiftebehandling finder Sted, og hvori man endda maa betale andre Afgifter, og andre, navnlig private Boer, men der til kommer, at det vil være mindre heldigt, at en betydelig Mulkst bliver lagt paa et Sted, hvor den ikke rammer Lovens Overtræder. Den Mand, som har overtraadt Loven, er død, og det bliver hans Arvinger, som maa betale. I de Motiver, hvormed dette Lovforslag er ledtaget, er det udtalt, at man kan regne, at der aarligt her i Landet indkommer for omtrent $\frac{1}{2}$ Million Præmieobligationer og for 2 Millioner andre udenlandske Effeter, hvorefter man har beregnet, at der ved dette Lovforslag vil kunne indvindes en aarlig Indtægt af omtrent 20,000 Rd. Denne Beregning gaar saaledes ud fra, at samtlige de Obligationer, som indkomme her i Landet, ogsaa vilde fremkomme til Stempling, men jeg tror rigtig nok, at naar man regner, at $\frac{1}{4}$ af dem kommer til Stempling, har man regnet højt; efter min Mening vil end ikke saa mange fremkomme til Stempling efter den Form, hvori Lovforslaget nu foreligger. Jeg skal tilføje, at naar man har anvendt saa megen Omhu for at gjøre Kontrolten saa betryggende som mulig, betragter jeg nærmest dette som et Argument for, at det overhovedet er meget vanskeligt at finde en Form, hvorunder man kan tilvejebringe en betryggende Kontrol med en saadan Lov. Bliver det altsaa Tilfældet, som jeg tror, at det vil være meget let at omgaa Loven, at der ikke vil være nogen Mulighed for at ramme den Skyldige undtagen i nogle faa Undtagelsestilfælde, idet Mulkten i det Væsentlige kun vil blive betalt i